

2001. január 10., szerda

Kissé őrült nap. Kucska Ferenc könyvtárigazgató érkezik Győrből, beszélgetés közben szóba kerül Villányi László költő-főszerkesztő és a *Műhely* folyóirat,

62 Wehner Tibor

TAPLÓ

Kíméletlen

Művészeti Napló – 2001

mire dührohamot kap, hogy az általa gondozott győri életrajzi lexikont hogy levágta a folyóiratban Bodri Ferenc művészeti író kritikája. Bodri régi, még esztergomi éveit alatt szerzett ellensége. Viszont nagyon tetszik neki a Deim Pál festőművész-beszélgetés, amely

az *Új Forrás*ban jelent meg, meg is próbál szervezni egy győri Deim-kiállítást. Utána Paizs László festőművész érkezik társalogni, kapok az új könyvből 10 példányt, aminek időközben kellemes szakmai visszhangja támadt. Közben befut a telefon, hogy végre jövő szerdán fizetik a Vajda Lajos Stúdió-antológia tiszteletdíjait, és a könyvbemutató február 1-jén lesz Szentendrén. Csak-csak lezárul ez a hosszú történet és megnyugodhatnak a szerzők is. Aztán Körmendi Anna műgyűjtő, műkereskedő jelentkezik: a hét végén végig kellene járni néhány általam javasolt szobrász műtermét a soproni kiállítások ügyében. Mondom, hogy rendben. Körmendi Anna ki van akadva a *Kortárs Magyar Művészeti Lexikon* Körmendi Galéria-címszava miatt – és joggal. (Senki által nem jegyzett, meglehetősen felületes, pontatlan szöveg.) Patka László költő barátom jelentkezik Veszprémből, aki most nőszül újra. Elbeszélgetünk az élet furcsa fordulatairól. Szepes Hédi művészettörténész a minisztériumból keres, szakmai ajánlásokat kér a Kölcsey-díjhoz (Deim Pál, Kokas Ignác festőművészt, Kő Pál szobrászművészt említem), és Viola leányomat hívja a minisztériumba dolgozni, részmunkaidőben ellátandó feladatokra. Mondom, hogy ezt vele kell megtárgyalnia, de nem sok esélyt adok az ötletnek. Katona Szabó Erzsébet textilművész kér fel egy katalógus-bevezető megírására, és mutatja az *Élmény és Eszmény*-kiállításhoz tervezett Orosz István grafikusművész által tervezett katalógus- és plakáttervet. Nagyon szép, okos elképzelések. Aztán Elekes Botond barátomat hívom a minisztériumban: a Vajda Lajos Stúdió-antológiából adnék neki példányt egy sörözésnek álcázott beszélgetés keretében. És mindezen közben csinálom a múzeumi kortárs művészet-könyv korrektúráját. Keszthelyi Ferencné igazgató jelzi, hogy jövő szerdán a pécsi *Országos Kisplasztikai Biennále* zsűrijében kell megjelennem. Aztán postán visszaküldöm a tegnapi este rendbe tett Kecskeméti Kálmán festőművész-beszélgetés korrektúráját az *Új Forrás*nak. Egyelőre ennyi a mai

nap. Még befut Ézsiás István szobrászművész, valamilyen segítséget kér egy később kidolgozásra kerülő szimpozion-teóriához, mint mindig, most is kissé zavaros a dolog. Aztán este találkozó Elekes Botonddal: a minisztériumi történetek igencsak lehagolóók.

63

2001. január 12., péntek

Reggel szomorúan konstátálom, hogy az *És*-ben újra csak nem kapott helyet, vagyis valószínűleg végleg félretették a *Dialógus*-kiállítással kapcsolatosan írt, felháborodott cikkemet. Furcsa, hogy erről a kiállításról nincs recenzió, ugyanakkor teljesen érdektelen egyéni kiállításokról sorozatban közölnek kritikákat. A Lektorátuson tovább csinálom a múzeumi kortárs gyűjtemények-könyv korrektúráját. Közben Urbán György festőművész hív, megköszöni a katalógus-bevezetőt, majd Novotny Tihamér művészeti író keres, a Vajda Lajos Stúdió-antológia bemutatójához kér címeket. Jelzem, hogy majd összeszedem, és küldöm. Aztán Beniczky Miklós tervező grafikus, a szobrászat-könyvem tervezője érkezik: a képekkel még semmit sem csinált, és úgy állapodunk meg, hogy a már betördelt képekhez csinálom meg a képaláírásokat. Felteszem a keresztkérdést: mi van a névmutatóval – de erre nem tud választ adni. A műemlék-felügyelőségről egy hölgy hív: a zalai szoborállítási anomáliákról kérne egy előadást, de ehhez előbb le kell menni Zala megyébe, körülnézni és fotózni. Tavasszal majd visszatérünk a dologra. Neduczka Náda művészettörténész Ócsai Károly szobrászművész kiállításához kér a köz-térrel kapcsolatos szöveget: megígérem, hogy utánanézek majd, de most nincs nagyon időm új szöveget írni. Nagy Sándor Zoltán festőművész érkezik, aki a Palme-ház ellenfestészeti kiállítására invitál, mondom, hogy majd megnézem. Jász Attila költő-szerkesztő *Új Forrás*-ügyben keres: a fotóblokkhoz betesz még egy Szarka Klára-szöveget is – mondom, hogy persze, teljesen rendben van. A délután szerencsére már csendesebb, nekiláthatok az elmaradt munkáknak. Megírom Pucha Szilárd fiktív keramikusművész helyreigazítási kérelmét a puha diktatúra terminológiájától való elhatárolódásról. Szöveget kérek fe Lugossy László festőművésztől az *Új Forrás*nak, és elküldöm a címlistát Novotny Tihamérnak. Este még megírom a *Monológ, avagy a kurátorok etno-száról* című cikket az *És*-nek: ez a festészeti kiállítással kapcsolatos kételyeket veti fel, a tárlat megrendezésének körülményei nem hagynak nyugodni.

2001. január 15., hétfő

Kováts Flórián titkárt hívom a Magyar Művészeti Akadémián a Supka Manna művészettörténész által hajtott Aba-Novák Vilmos-pannó székesfehérvári ügyének előrelendítése miatt (pénzproblémák, felállítási lehetőségek a Csók

István Képtárban – hosszú, bonyolult, sokérdekeltségű ügy). Megkérdezem azt is, hogy a Duna Televízió millenniumi filmjének ügyében van-e előrelépés: Pörös Géza művészeti vezető erre a hétre ígérte a választ. Alighogy leteszem a telefont, Supka Manna hív, hogy mi újság? Próbálok megnyugtatni, 64 hogy Kováts Flórián ígért valami pénzt, és lemegy Fehérvárra tárgyalni. Nem nyugszik meg, tele van aggodalommal. Aztán Dobrányi Ildikó kárpitművész hív, reklamálván a kárpit-szöveget – egy hét haladékok kérek még. Ferenczi Gábor festőművész egy február elején esedékes kiállítás megnyitására kér fel, Zrínyifalvi Gábor festőművész az *Új Forrás*nak küldött, Barabás Márton festőművészről írt tanulmánya iránt érdeklődik: mondom, hogy rendben van, megjelent. Nem értem, miért nem kapott tiszteletpéldányt, de intézkedem. Leszólok Tatabányára, ahol már türelmetlenül keresték Zrínyifalvi címét. Érkezik Katona Szabó Erzsébet textilművész: az önálló kiállításának katalógus-bevezetőjéhez hoz fotókat, és a szöveg is ezen a héten kellene még. Közben meséli az *Élmény és Eszmény*-kiállítás előkészítésével kapcsolatos bonyodalmakat, Gellér Katalin és Prékopa Ágnes művészettörténészek idegenkedését az „organikusok” meghívása miatt. Jelzi, hogy a kiállításához kapcsolódó konferencián majd elő kellene adnom. Hol van az még. Beniczky Miklós tervező grafikust keresem, a szobrászat-könyv képanyagával kapcsolatban. Bartl József festőművész is hív, hogy zajlanak az előkészületek könyve németországi kiadásával kapcsolatban, úgy néz ki, nagyon szép kiadvány lesz. Közben, ahogy lehetséges, csinálom a múzeumi kortárs művészet-könyv korrektúráját, a 130. oldalnál tartok. Pörös Géza művészeti vezető barátom hív a Duna Televíziótól, a millenniumi film megbeszélése szerdán délután háromkor lesz, valahogy majd oda kell érnem az *Országos Kisplasztikai Biennále*-zűsíréről. Ócsai Károly szobrászművésznek lemondom a katalógus-bevezető szöveget, kicsit későn érkezett a felkérés. Kávézás közben Keszthelyi Ferencné igazgatóval merengünk a modern művészeti múzeum létesítésének koncepciótlan meghirdetéséről, szakmailag teljesen előkészítetlen voltáról. Beniczky Miklóssal beszélek végre, és délután leviszem neki a szobrászat-könyvem fotóanyag-jegyzékét, hogy tudjon dolgozni. Este megtudom Paizs László festőművész szombathelyi kiállításának megnyitóidőpontját – meghívó nem jött –, és legépelem a Gerber Pál festőművész-beszélgetés második részét.

2001. január 22., hétfő

Délelőtt nagy kínlódások közepette befejezem a nemzetközi kárpitművészeti kiállítás katalógusához a magyar anyagot tárgyaló katalógus-bevezetőt, de azért közben más események is zajlanak. Ferenczi Gábor festőművész érkezik, a portfólióját hozza a jövő heti kiállítás-megnyitójához. Hiába hívom harmadszor is Bojár Iván András főszerkesztőt az *Oktogonnál* Dobrányi Ildikó

textilművész határozott felkérésére, Bojár nem hív vissza, és egyszer jól hallható az is, amikor a titkárnő által megismételt nevem hallatára letagadtatja magát – vagyis akkor erről ennyit, majd jelentkezik biztos, ha akar valamit (csak az a baj, hogy ezek a inkorrektségek kissé kiborítanak). A Nemzetbiztonsági Hivatal jelentkezik: információkat kér Sümegi György 65 művészettörténészről, aki a minisztériumban beosztott volt és most felelős állásba kerül a volt ÁVH archívumában. Így nagy dilemma elé kerülök – azon túl, hogy utálok információforrás lenni – mert, ha megmondom az igazat, akkor nem kapja meg az állást (felületessége és pontatlanságai, munkamorálja, cinizmusa miatt), míg ha hazudok, hogy minden rendben, akkor meg félrevezetem őket. Nem tudom, hogy lehetne kibújni e csapda elől? Végül apróbb fenntartásokként jelzem negatív véleményemet, de összességében nem zárom le a lehetőségeket. Aztán Mayer Éva szerkesztő hív Bartl József festőművész könyve ügyében: megnyugtat, hogy előbb-utóbb fizetni is fog, és kéri, hogy a szöveget közölhesse a *Barátság* című folyóiratban. Nosza. Gerber Pál festőművész is jelentkezik délután, hogy indul a délelőttre megbeszélés találkozóra. Ez az *Új Forrás*-interjúval kapcsolatos találkozónk lett volna. Paizs László festőművész hív, megköszöni a szombathelyi könyvbemutató-szövegemet, én meg megragadom a lehetőséget, hogy előkészítsek vele egy *Új Forrás*nak szánt beszélgetést: jövő heti időpontban állapodunk meg. A BÁV képviseletében Fertőszögi Béláné érkezik: egy kortárs művészeti aukció anyagának katalógusához kér bevezető-szöveget, megígérem, hogy gondolkodom a dolgon. Megérkezik aztán Gerber Pál festőművész is: a beszélgetés akkurátusan kijavítva, és a fotókat is megkapom. Este még Nagy Gábor festőművész kiállítását nyitom meg a Madách Színház galériájában: viszonylag szép közönség, szokásos műsor. A megnyitó után otthon még teszek-veszek: az M. Novák András festőművészről írandó szöveghez kellene még hozzákezdenem. Kijavítom, véglegesítem a Gerber Pál-beszélgetés szövegét, hogy elindíthassam Tatabányára. Közben hallom a televízióban, hogy Rockenbauer Zoltán miniszter Kölcsey-díjakat ad át a Magyar Kultúra Napja alkalmából, és Deim Pál festőművész is ott a kitüntetettek között. Méltatásul az én *Új Forrás*-beszélgetésemből idéz a miniszter – persze a forrás megjelölése nélkül...

Új Forrás 2013/2 – Wehner Tibor: Tapló
Kíméletlen Művészeti Napló – 2001

2001. szeptember 13., csütörtök

Reggel elküldöm a Baji Miklós Zoltán festő-szobrászművész kérésére írt ajánlást a Hungart-ösztöndíjhoz, majd beadok egy példányt a könyvemből Bardoly Istvánnak a műemlékvédelem-székházba, mert az *Új Művészet* elfelejtette a tiszteletpéldányt elküldeni a névmutató elkészítéséért. 10-től M. Nagy Richárd rendezővel megbeszélés: összeállítjuk a millenniumi műalkotások-film

forgatókönyvét a Duna Televíziónak. Utána Végh András festőművész hív, hogy majd nyissam meg az októberi kiállítását – rendben, megígérem. Délután leugrom az *Új Művészet* szerkesztőségébe, veszek még néhány darabot a szobrászat-könyvemből, Sinkovits Péter művészettörténész, főszerkesztő

66 rendes, mert engedményt ad, 1500 forintért méri a példányokat.

Hazafelé egykori évfolyamtársammal, Sturcz János művészettörténész barátommal találkozom, meséli, hogy mennyire unja a főiskolát (az egyetemet), illetve az ottani, meglehetősen rossz légkört, de azért sokat utazik, ösztöndíjakat nyer el, előadásokat tart. Most főként a fotó érdekli, illetve a fotó és a képzőművészet együttjátszásával foglalkozik. Este Doszpod József főorvos műgyűjtőhöz megyek, megnézni a hatalmas, immár két egymásba nyitott zuglói lakást elfoglaló gyűjteményét: fantasztikus kortárs festmény-együttes, néhány kisplasztika. Ferenczy Károly, Gulácsy Lajos, Nagy István, Tóth Menyhért, Román József, Czigány Dezső festőművészek művei, a maiak közül Schéner Mihály, Deim Pál, Kárpáti Tamás, Kovács Péter, Nagy Gábor, Tölg-Molnár Zoltán festőművészek, Szabó Tamás szobrászművész alkotásai. Mondom, hogy kellene csinálni egy jókora katalógussal kísért kiállítást. Mondjuk, megfelelő lenne erre az Ernst Múzeum. Aztán haza, ahol még Szabó György szobrászművész hív, aki egy műterem-ügyhöz kér szakmai ajánlást, és Fábry Sándor humorista jelzi, hogy holnap lesz az újabb megbeszélés az Andrássy út 60-ba tervezett múzeum ügyében.

